

Z NAŠICH ŠKOL

Hudbou slavili 30. výročí od Sametové revoluce v USA i žáci ZUŠ F. Pišingera, Trhové Sviny

Ve dnech 11. - 24. 11. 2019 se dva žáci ZUŠ F. Pišingera, Trhové Sviny - violoncellista Marcel Cibulka a jeho bratr Marek Cibulka, hráč na bicí nástroje, zúčastnili s orchestrem Soukromé ZUŠ Zavadilka o.p.s. koncertního turné do Spojených států amerických. Samozřejmě nás zajímaly zážitky z cesty, a tak jsem Marcelovi položil několik otázek.

Jak jste se k celému projektu dostali?

Asi před třemi lety mě má vyučující hry na violoncello, paní učitelka Radka Hájková, doporučila paní Drhové - ředitelce Soukromé ZUŠ Zavadilka, a ta mě přijala jako externího člena orchestru, který při tamější ZUŠ působí. Během těch cca tří let jsme zahráli několik koncertů, převážně na Konzervatoři v Českých Budějovicích. S nápadem, že bychom uskutečnili výjezd za oceán, přišla paní Drhová na jaře 2019 a nás samozřejmě hned nadchl.

Tvůj bratr Marek působí s orchestrem stejně dlouho jako ty?

Ne. Paní Drhová věděla, že bratr hraje na bicí nástroje a bicistu potřebovala právě do dramaturgie programu do Spojených států. Kontaktovala tedy na jaře jeho pana učitele Vojtěcha Sýkoru, jestli by ho pro tento projekt „nepropůjčil“, a pan učitel i bratr souhlasili.

O jaký projekt se vlastně jednalo?

Šlo o sérii koncertů věnovaných oslavě 30. výročí Sametové revoluce. Koncerty byly primárně určeny české komunitě žijící v USA.

Kdy jste odjžděli a jak probíhalo cestování?

Odjžděli jsme 11. 11. autobusem do Vídně, kde jsme nastoupili do letadla do Paříže. Odtud nás čekal nejdelsí přelet přes oceán do Los Angeles. Z LA jsme již letěli do San Diega - místa našeho koncertování. Cestování probíhalo relativně klidně, ačkoli paní Drhová zažila i infarktové okamžiky, kdy nám nechtěli kvůli velikosti předpravit letadlem violoncella. Celou věc se podařilo vyřídit až shodou náhod na poslední chvíli před odletem. Nikdy předtím jsem v letadle nesešel, tak to byl opravdu zážitek.

Která místa jste navštívili?

Hlavní místo našeho pobytu bylo San Diego, kde na různých místech proběhly tři koncerty. Na zpáteční cestě jsme ještě navštívili New York.

Kolik proběhlo v San Diegu koncertů, jaká byla návštěvnost a jak vás v Americe přijali?

V San Diegu, jak jsem již řekl, proběhly 3 koncerty. V Palomar College v San Marcos, Point Loma Assembly Home a v muzeu Making Music. První koncert navštívili spíše starší posluchači, druhý koncert byl

hlavním bodem našeho programu a sál byl nabit doslova k prasknutí. V muzeu byla opět atmosféra komornější. Přijati jsme byli velmi vřele a přátelsky. Posluchači byli nadšeni hudební úrovní našich vystoupení a nešetřili chválou. Byl to hezký pocit.

Zbývá vám kromě koncertování i nějaký čas na prohlídku měst?

V San Diegu jsme koncertovali ob den, takže zbýval i čas na prohlídku města. Navštívili jsme i dvě pláže - Mission a Pacific beach, kde se někteří dokonce vykoupli. Cesta do New Yorku měla čistě turistický účel. Kromě všudypřítomných mrakodrapů s obrovskými billboardy jsme viděli např. i Sochu Svobody, Carnegie Hall, Tramp Tover nebo Central Park.

Co pro tebe bylo největším zážitkem?

Zaujala mě architektonická stránka měst. Je to něco úplně jiného než u nás doma. San Diego tvoří malé rodinné domky s množstvím kvetoucích kaktusů a roztodivných palm. Bylo tam hrozné horko. Naproti tomu v New Yorku si člověk mezi těmi mrakodrapy připadá jak trpaslík. Dalším velkým zážitkem pro mě byl let letadlem a provoz na těch obrovských letištích. Velkým dojmem byla také atmosféra po koncertech, kdy z posluchačů vyzářoval vděk, a bylo zřejmé, že i po 30 letech od revoluce je v nich téma svobody velmi živé.

S jakými pocity jste se vraceli domů?

Domů jsem se už moc těšil, protože se mi stýskalo. Cesta byla fyzicky i psychicky velmi náročná a všichni jsme byli unavení. Těšil jsem se, až si doma v klidu sednu do křesla.

Chtěl bys říct něco závěrem?

Chtěl bych samozřejmě velmi poděkovat především paní profesorce Libuši Drhové, která měla s celým projektem neskutečné starosti a nakonec všechno zvládla na jedničku. Dokonce nám i vařila. Pak také patří velký dík paní učitelce Radce Hájkové za přípravu a všeobecnou podporu a za bratra musím poděkovat i panu učiteli Vojtěchu Sýkorovi.

Pokud bych to měl celé shrnout, tak jsme se vrátili plní zážitků, ale bylo to ve velmi náročném...

Otázky kladl a zpracoval Michael Tröstl